

8. ПАМ'ЯТАЄМО

ДО 85 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ КОЗІНЦЕВОЇ ЛАРИСИ МАКСИМІВНИ (1929-2005)

1 березня 2014 року виповнилося 85 років від дня народження гідролога, кандидата географічних наук, доцента Козінцевої Лариси Максимівни

Народилася Лариса Максимівна 1 березня 1929 р. у м. Овруч Житомирської області.

У 1952 р. закінчила Київський державний університет імені Т.Г.Шевченка за спеціальністю географія.

1953–1996 рр. – асистент, старший викладач, доцент кафедри гідрології суші Київського університету.

У 1963 р. захистила дисертацію "Довготривалі прогнози гідрографа весняної повені р. Прип'яті біля м. Мозиря" (науковий керівник – д.геогр.н., проф. В. О. Назаров).

Читала спецкурси: "Океанологія", "Гідрологічні прогнози", "Водні дослідження", "Загальна гідрологія".

Наукові інтереси: методологічні розробки, пов'язані з довготерміновими прогнозами гідрологічного режиму р. Дніпра та весняних явищ на р. Прип'ять. Брала участь у розробці схеми гідрологічного районування України (1967 р.).

Автор понад 150 наукових та навчально-методичних праць. Серед них книги спів-автор: "Основи загальної гідрології" (1975 р.); "Комплексне використання і охорона водних ресурсів СРСР" (1982 р.); "Гідрологічні і водно-балансові розрахунки" (1987 р.).

Померла у 2005 р. у Києві.

**ДО 80 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ОСАУЛЕНКО ЛАРИСИ ЄФРЕМІВНИ
(1934-2008)**

30 січня 2014 року виповнилося 80 років від дня народження картографа, кандидата географічних наук, доцента Осауленко Лариси Єфремівни.

Народилася Лариса Єфремівна 30 січня 1934 р. у м. Ромни Сумської області.

Закінчила географічний факультет Київського університету зі спеціальності картографія.

У 1957–1959 рр. працювала техніком картографом в УкрНДІ соцземлеробства (з 1961 р. – Укрземпроект).

З 1959 р. – на географічному факультеті Київського університету ім. Т.Г. Шевченка. Закінчила аспірантуру при кафедрі геодезії та картографії (1974 р.).

У 1978 р. захистила кандидатську дисертацію "Картографування водних ресурсів у комплексних атласах Української РСР" (науковий керівник – к.т.н., проф. А.С. Харченко).

З 1980 р. – доцент кафедри геодезії та картографії.

Читала курси: "Проектування і складання карт", "Картографічне креслення", "Тематичні карти".

Наукові інтереси: комплексне й тематичне картографування України, методичні розробки присвячені курсам з топографії, картографії, картографічного креслення та оформлення карт, тематичних карт й атласів.

Автор понад 50 наукових праць, зокрема "Картографическое черчение и оформление карт" (1986 р., співавтор); "Методические указания к выполнению лабораторных работ по курсу Картография с основами геодезии" (1987 р., співавтор). Автор 7 карт комплексного атласу Київської області (1962 р.), науковий редактор-картограф двох розділів Атласу природних умов і природних ресурсів Української РСР. Брала участь у розробці карт для шкільних краєзнавчих атласів Кіровоградської та Черкаської областей; підготувала карту поверхневих вод України (м-б 1:1000000) для загальноосвітньої школи (1996 р.).

Померла 22 жовтня 2008 м. у Києві.

ДО 80 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТЮТЮННИКА ДМИТРА АНДРІЙОВИЧА (1934-2003)

30 квітня 2014 року виповнилося 80 років від дня народження фізико-географа, кандидата сільськогосподарських наук, доцента Тютюнника Дмитра Андрійовича

Народився Дмитро Андрійович 30 квітня 1934 р. у с. Сеньків Куп'янського району Харківської області.

У 1957 р. закінчив кафедру ґрунтознавства Кишинівського університету (Молдова).

Навчався в аспірантурі при Українському НДІ гідротехніки і меліорації.

У 1969 р. захистив кандидатську дисертацію "Глибокий обробіток важких оглеєних ґрунтів, осушених дренажем".

У 1980–2003 рр. – старший викладач, доцент кафедри фізичної географії Київського університету імені Тараса Шевченка.

Безпосередньо виконував та організував експедиційні ґрунтознавчі дослідження в Молдові, Карпатському регіоні, Лісостепу та Степу України. Протягом 15 років проводив стаціонарні ґрунтово-меліоративні та агро-меліоративні дослідження на Передкарпатті. Дослідження у напрямку комплексного поліпшення водно-фізичних властивостей і окультурювання важких оглеєних ґрунтів завершив розробкою нормативів комплексної меліорації для Нечорноземної зони колишнього СРСР, яка знайшла широке впровадження в Укра-

їні, Білорусі, Росії, країнах Балтії.

Наукові інтереси: природно-меліоративний моніторинг, районування гумідних територій, зокрема осушуваних, оптимізація водного режиму та водних властивостей ґрунтів, окультурювання періодично перезволожуваних ґрунтів.

Автор більш як 90 наукових праць, зокрема як співавтор "Меліорація важких ґрунтів у Передгір'ї Карпат" (1972 р.), "Природа Украинской ССР. Почвы"

Помер 23 червня 2003 р. у Києві.

ДО 80 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЦАРА ВАСИЛЯ ВАСИЛЬОВИЧА (1934-1989)

5 жовтня 2014 року виповнилося 80 років від дня народження фізико-географа, ґрунтознавця, кандидата географічних наук, доцента Царя Василя Васильовича.

Народився Василь Васильович 5 жовтня 1934 р. у с. Лозянське в Чехословаччині (зараз – Міжгірський район Закарпатської області).

У 1958 р. закінчив Київський державний університет імені Тараса Шевченка, за спеціальністю "фізична географія, вчитель географії середньої школи".

У 1966–1979 рр. – начальник ґрунтової експедиції НДЧ при кафедрі фізичної географії.

З 1974 – асистент, старший викладач (з 1976 р.), у 1980–1989 рр. – доцент кафедри фізичної географії Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка.

У 1974 р. кандидатську дисертацію "Структура ґрунтового покриву терасових рівнин Полісся (на прикладі лівобережних терас річки Десни)" за спеціальністю 11.00.05 – географія ґрунтів та геохімія ландшафтів (науковий керівник – д.геогр.н., проф. Н. Б. Вернандер).

Опублікував понад 50 наукових праць.

Наукові інтереси: географія ґрунтів, ґрунтознавство, геохімія ландшафтів, ґрунтове картографування.

Читав курси: "Ґрунтознавство і географія ґрунтів", "Географія ґрунтів СРСР", "Геохімія ландшафту", "Ґрунтове картографування", "Комплексне картографування".

Здійснив експедиційні дослідження по території всього колишнього Радянського Союзу.

Помер 29 грудня 1989 р. в Києві.

ДО 75 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ГОРЕВА ЛЕОНІДА МИКОЛАЙОВИЧА (1939-1999)

3 серпня 2014 року виповнилося 75 років від дня народження гідрохіміка, гідроеколога, гідрогеолога, доктора географічних наук, професора Горєва Леоніда Миколайовича

Народився Леонід Миколайович 3 серпня 1939 р. у м. Ромни Сумської області.

У 1963 р. закінчив геологічний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка за фахом "геолог-гідрогеолог".

1963–1966 рр. – гідрогеолог, з 1966 р. – начальник геологічної партії тресту "Київгеологія" Міністерства геології УРСР.

1966–1969 рр. – аспірант УкрНДІ гідротехніки і меліорації.

Кандидат геолого-мінералогічних наук (1971 р.).

1971–1973 рр. – науковий працівник у проблемній лабораторії гідроекології та гідрохімії Київського університету.

З 1973 р. – асистент, 1978–1987 рр. – доцент, 1987–1999 рр. – професор кафедри гідрології Київського університету. У 1993–1999 рр. – завідувач кафедри гідрології та гідрохімії.

У 1987 р. захистив докторську дисертацію "Теоретичні та методологічні основи гідрохімії зрошуваних земель" за спеціальністю 11.00.10 – гідрохімія.

Основні наукові напрями: меліоративна гідрохімія, основи моделювання в гідрохімії, оптимізація екосередовищ. Відомі його дослідження, пов'язані з проблемою оцінки, прогнозування, регулювання, менеджменту й оптимізації якості природних вод, підвищення ефективності зрошувальних меліорацій, займався теоретичними питаннями гідрохімії.

Автор понад 200 наукових публікацій, зокрема 41 монографії, серед яких "Гидрохимическое картирование с применением вероятностно-статистических методов" (1979 р., співавтор), "Водно-физические и физико-химические процессы в почвогрунтах при орошении" (1982 р., співавтор), "Меліоративна гідрохімія" (1984 р., співавтор); "Методика гідрохімічних досліджень" (1985 р., співавтор); "Регіональна гідрохімія" (1988 р., співавтор); "Основи меліоративної гідрохімії" (1991 р., співавтор); "Методика оптимізації природного середовища мешкання" (1992 р.); "Радіоактивність природних вод" (1993 р.), "Природно-економічні основи оптимізації екосередовищ" у 3-х тт. (1994 р.); "Гідрохімія України" (1995 р., співавтор); "Основи моделювання в гідроекології" (1996 р., співавтор); "Оптимізація екосередовищ" у 3-х тт. (1997 р., співавтор); "Гідроекологічні моделі" у 2-х тт. (1999 р.).

Академік Української екологічної академії наук (УЕАН) та низки інших громадських академій. Відзначений премією ім. В.І. Вернадського УЕАН та премією ім. Туган-Барановського

Помер 18 листопада 1999 р. у Києві.

ДО 75 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ КОБЗИСТОГО ПАВЛА ІВАНОВИЧА (1939-2011)

1 вересня 2014 року виповнилося 75 років від дня народження географа-кліматолога, доцента, кандидата географічних наук Кобзистого Павла Івановича

Народився Павло Іванович 1 вересня 1939 р. у Києві.

Закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка, географічний факультет (1962 р.) за фахом географ-кліматолог. Працював інженером-синоптиком Гідрометеоцентру України, інженером-метеорологом в УкрНД гідрометеорологічному інституті.

На кафедрі метеорології і кліматології викладав з 1970 по 2004 рр., доцент – з 1974 р.

У 1972 р. захистив кандидатську дисертацію "Дослідження полів гроз, граду та злив у степовій зоні України на прикладі експериментального метеорологічного полігону" за спеціальністю 11.698 – метеорологія (науковий керівник – к. фіз.-мат. н. В. М. Мучник).

Читав курси: "Синоптична метеорологія", "Авіаційна метеорологія", "Особливості синоптичних процесів в Україні".

Основний науковий напрямок – вивчення циркуляційних процесів формування опадів в Україні, визначення похибок у добових сумах опадів протягом теплого періоду року, вивчення умов розвитку гроз та гра-

ду, уточнення методики прогнозу опадів на території України.

Автор понад 40 наукових праць, зокрема "Особливості синоптичних процесів в Україні" (2002 р.), "Клімат України" (2003 р., співавтор), "Гідрометеорологічні умови басейну Тиси та їх вивчення" (2005 р.), "Основи синоптичної метеорології" (2006 р., співавтор).

Помер 19 серпня 2011 р. у Києві.

ДО 75 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПАТИЧЕНКО ГАЛИНИ ОЛЕКСАНДРІВНИ (1939-2010)

6 травня 2014 року виповнилося 75 років від дня народження географа-картографа, фотограмметриста, кандидата технічних наук, доцента Патиченко Галини Олександрівни.

Народилася Галина Олександрівна 6 травня 1939 р. у м. Ашхабаді (тепер – Ашгабад, Туркменістан).

У 1961–1966 рр. навчалася на кафедрі геодезії та картографії географічного факультету Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка.

Після закінчення працює в лабораторії аерометодів науково-дослідної частини Київського університету.

У 1968–1976 рр. – асистент кафедри інженерної геодезії Київського інженерно-будівельного інституту.

У 1976 р. захистила кандидатську дисертацію "Фотограмметричні обміри пам'яток архітектури" із спеціальності 05.24.02 – аерокосмічні зйомки, фотограмметрія, фототопографія (науковий керівник – д.т.н., проф. В.М. Сердюков).

У 1976 р. повертається в Київський університет, працює старшим науковим співробітником лабораторії аерометодів і за сумісництвом старшим викладачем, у 1980–2000 рр. – доцентом кафедри геодезії та картографії географічного факультету

Наукові інтереси: аерокосмічні методи в географічних дослідженнях на-

вколишнього середовища.

Читала нормативні курси: "Аерокосмічні методи географічних досліджень", "Фотограмметрія", "Основи дешифрування аерокосмічних знімків".

Автор понад 50 наукових праць, зокрема як співавтор "Аерокосмические методы географических исследований" (1987 р.); "Топография с основами геодезии" (1986 р.); "Топография с основами геодезии" (1995 р.); "Прикладная фотограмметрия" (1993 р.).

Померла 15 травня 2010 р.

ДО 65 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ШЕВЧЕНКА ВІКТОРА ОЛЕКСІЙОВИЧА (1949-2012)

19 вересня 2014 року виповнилося 65 років від дня народження відомого географа-картографа, доктора географічних наук, професора Шевченка Віктора Олексійовича

Народився Віктор Олексійович 19 вересня 1949 р. у Києві.

Після закінчення школи працював на різних підприємствах м. Києва.

У 1970–1975 рр. навчався на географічному факультеті Київського державного університету імені Тараса Шевченка і отримав кваліфікацію "географ-картограф".

У 1975–1995 р. працював на різних посадах в Інституті географії АН України, там же навчався в заочній аспірантурі (1979–1983 рр.).

У 1983 р. захистив кандидатську дисертацію "Системне картографування онкологічної захворюваності населення (на прикладі Української РСР)" за спеціальністю "картографія" (науковий керівник – д.геогр.н., проф. А. С. Золовський).

У 1989 р. визначив точку географічного центру України в селищі Добровеличківка Кіровоградської області, де у 1991 році було встановлено пам'ятний знак.

З часу заснування (1992 р.) і до 1995 р. працював у складі Міжвідомчого Антарктичного Комітету (нині – Український Антарктичний Центр).

У 1995 р. перейшов до Київського національного університету імені Тараса Шевченка на посаду завідувача науково-дослідної лабораторії геодезії, картографії та фотограмметрії; з 1998 р. – професор кафедри картографії.

У 1997 р. захистив докторську дисертацію "Теоретико-методичні основи медико-географічного аналізу території України" за спеціальністю 11.00.11 – конструктивна географія та раціональне використання природних ресурсів.

З 1999 р. – представник України в Комісії з теоретичної картографії Міжнародної картографічної асоціації (ICA).

Автор понад 410 наукових праць: монографій "Медико-географическое картографирование территории Украины" (1994), "Загальна медична географія світу" (1998 р., співавтор), "Тричі перший. Видатний мореплавець, географ Юрій Лисянський" (2003 р.), "Географічні основи охорони навколишнього середовища" (2006 р., співавтор), "Дивосвіт геозображень" (2007 р.), "Картографічна інтерпретація деяких особливостей м. Києва" (2007 р., співавтор). Розробив і склав "Атлас поширення злоякісних пухлин серед населення України" (1986 р.); окремі карти "Атласу Донецької області" (1982 р.), "Атласу захворюваності злоякісними пухлинами населення окремих країн-членів РЕВ" (1983 р.); "Українські Карпати. Атлас туриста" (1987 р.); "Атласу Чернігівської області" (1991 р.); брав участь у підготовці Національних доповідей про стан природного навколишнього середовища в Україні (1992, 1994 рр.). Співавтор стінних навчальних карт для середньої школи. Брав участь у розробці територіальних комплексних схем охорони природи Донецької області (1986–1988 рр.) та м. Запоріжжя (1989–1991 рр.). Брав участь у розробці концепції атласу "Риск зараження населення сибирської язвой, столбняком, аскаридозом, туляремією, лептоспірозом в УРСР" у 25 томах-випусках (1989 р.), "Медико-екологічний атлас України", атласу "Чорнобиль і здоров'я України" (1996 р., співавтор).

Член-кореспондент Української екологічної Академії.

Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України (2009 р.). У 1991 р. відзначений золотою медаллю ВДНГ СРСР та відзнакою Географічного товариства СРСР "За выдающиеся труды в области географических наук".

Помер на робочому місці 5 березня 2012 р. в Києві.

**ДО 60 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
КУЗЬМИНСЬКОЇ ОЛЕНИ КОСТЯНТИНІВНИ
(1954-1997)**

9 вересня 2014 р. виповнилося 60 років від дня народження економіко-географа, доцента, кандидата географічних наук Кузьмінської Олени Костянтинівни.

Народилася Олена Костянтинівна 9 вересня 1954 р. у Києві.

У 1976 р. з відзнакою закінчила кафедру економічної географії Київського національного університету імені Тараса Шевченка, отримавши фах "Географія. Економічна та соціальна географія. Викладач".

Після закінчення університету працювала на кафедрі економічної географії.

По закінченні аспірантури, у 1985 р. захистила кандидатську дисертацію "Територіальна організація господарства столичної Київської агломерації" (науковий керівник – акад. АН України, д.геогр.н. М. М. Паламарчук).

Працювала викладачем, а згодом доцентом на кафедрі гуманітарних дисциплін підготовчого факультету для іноземних студентів при Київському університеті, потім доцентом кафедри міжнародних економічних відносин Інституту міжнародних відносин, кафедри міжнародної журналістики Інституту журналістики.

У 1992 р. – повернулася на географічний факультет на посаду доцента кафедри країнознавства та туризму.

Викладала курси з економічної та соціальної географії зарубіжних країн.

Наукові інтереси: географічні проблеми європейської інтеграції і формування зовнішньоекономічного комплексу України.

Автор 12 наукових праць, зокрема співавтор підручника "Економічна і соціальна географія світу" (1997 р.).

Трагічно загинула 8 квітня 1997 р. у Києві.

ДО 60 – РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МАЛИШЕВОЇ ЛЮДМИЛИ ЛЕОНІДІВНИ (1954-2000)

Восени цього року виповнилося 60 років від дня народження знаного фізико-географа, ландшафтознавця, доктора географічних наук, професора Малишевої Людмили Леонідівни

Народилася Людмила Леонідівна 10 листопада 1954 р. у Києві.

У 1977 р. закінчила з відзнакою географічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка.

Працювала в науково-дослідній частині Київського університету, закінчила аспірантуру.

У 1988 р. захистила кандидатську дисертацію "Ландшафтне обґрунтування районів розміщення АЕС (на прикладі Української РСР)" (науковий керівник – д.г.н, проф. П.Г. Шищенко).

1992–1999 рр. – доцент кафедри фізичної географії.

У 1998 р. захистила докторську дисертацію "Теорія та методика ландшафтно-геохімічного аналізу й оцінки екологічного стану територій".

З 1999 р. – професор, у 2000 р. – завідувач кафедри географії України.

Розробила і викладала курси: "Геохімія ландшафтів", "Геоекологічні основи проектування", "Геоекологічний моніторинг", "Геоекологічне прогнозування", "Екологічна експертиза проектів", "Основи конструктивної географії та раціонального природокористування".

Автор двох авторських свідоцтва та 74 наукових праць, з них "Методи геоекологічних досліджень" (1999 р., співавтор), "Ландшафтно-геохімічна оцінка екологічного стану територій" (1998 р.), "Геохімія ландшафтів" (2000 р.).

Активно співпрацювала з Міністерствами з екології та природних ресурсів України, захисту населення від надзвичайних ситуацій та катастроф, Інститутом географії НАН України. Була активним членом міжнародної асоціації ландшафтних екологів, членом Вчених рад географічного факультету та Українського географічного товариства, учасником 28-го Міжнародного географічного конгресу (Гаага, Голландія, 1996 р.).

Була відповідальним виконавцем численних госпдоговірних та бюджетних робіт, співвиконавцем міжнародних наукових проектів за екологічною тематикою РЕВ (1982–1990 рр.), у 1987–1993 рр. брала участь у радіоекологічних дослідженнях 30-кілометрової зони Чорнобильської АЕС. Керувала дослідженнями з оцінки впливу на навколишнє середовище Чорнобильської, Запорізької, Південно-Української, Смоленської, Хмельницької та Рівненської АЕС.

Трагічно загинула 30 серпня 2000 р. у Києві.

З повагою: Колектив географічного факультету